

Med hensyn til, om ejendomsvurderingerne vil falde under en borgerlig regering: Det tror jeg næppe. Det, det drejer sig om i den her sag, for at gå til benet, er jo, at der faktisk sidder mange mennesker i deres egne boliger, der er blevet pensionister og lignende, og i og med, at ejendomsvurderingerne stiger, bliver de presset på det her område. Og vi er nødt til at holde fast på, at skattetrykket stiger, og vi vil ikke gå ind og sige, at ejendomsvurderingerne skal sættes ned, for det er klart, at de jo viser det, ejendommene er værd.

Men der er altså folk, der efterhånden ikke kan betale, og jeg har faktisk fået en del breve fra mennesker her i Københavnsområdet, unge mennesker, der for 3-4 år siden har købt hus på Frederiksberg eller andre steder, og som faktisk har en god uddannelse, men efterhånden ikke kan betale, bl.a. fordi ejendomsværdiskatten er kommet over knækket og de har fået en stor regning, folk, der bor i et hus, der her i København måske koster 3,5 mio. kr., men som koster 1,5 mio. kr. i provinsen.

Så vi mener i øvrigt, at man angriber mange af de her unge børnefamilier og ældre pensionister, der bor i egen bolig.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg fik altså bekræftet, at Det Konservative Folkeparti ikke vil ændre på det forhold, at ejendomsvurderingerne faktisk afspejler markedspriserne eller i hvert fald har en eller anden sammenhæng med markedspriserne.

Men mit næste spørgsmål er så: Kan hr. Bendt Bendtsen bekræfte det faktum, at hvis man havde beholdt det skattesystem, som den tidligere regering efterlod sig i 1993, ville man have fået 10,8 mia. kr. ind i ejendomsbeskatning mod de 8,2 mia. kr., man får nu efter pinsepakken? Myten om, at boligejerne bliver flået af denne her regering er simpelt hen ikke rigtig, og jeg vil gerne spørge, om hr. Bendt Bendtsen kan bekræfte de tal, jeg netop har nævnt?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at vi kan gå ind og prøve at se, om provenuet hele tiden skal stige, fordi murstenene er blevet mere værd. Vi mener faktisk ikke, at man kan blive ved med at skrue provenuet op på den her måde.

Og så har vi hørt denne her endnu en gang, og jeg tror, vi har hørt den flere gange i dag, at hvis den borgerlige regerings politik var fortsat, var det gået gruelig galt for mange, mange år siden. Jamen hvis vi skal kigge så langt tilbage, kunne jeg jo egentlig også trække denne her frem, at da Schlüter i sin tid overtog fallitboet efter Anker Jørgensen, kørte vi med et underskud på 9 pct. af bruttonationalproduktet, og det ville i dagens penge svare til 100 mia. kr. om året. Så hvis Socialdemokraterne var fortsat den gang, hvordan var det så gået?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil bede hr. Bendt Bendtsen om at spidse pennen og være med på en lille regneøvelse:

Jeg er klar over, at De Konservative gerne vil lempe mellemskatten, afskaffe mellemskatten, og det har jeg forstået bl.a. skal finansieres ved, at fradragsretten for fagforeningskontingent fjernes.

Nu er det sådan, at grænsen for mellemskat ten jo kommer op på omkring 175.000 kr. næste år. De, der tjener derunder, får altså ikke noget ud af det. Og mister man fradraget for sit fagforeningskontingent, koster det vel ca. 3.000 kr. om året.

Hvis det skal finansieres af, at ens mellem-skat bliver sat ned, hvad skal man så tjene? Ja, så skal man op over 225.000 kr., før man får noget fornøjelse af den konservative politik. Altså med andre ord: De, der tjener under 225.000 kr., kommer til at betale noget mere i skat under den konservative politik, og det er først, når man ligger over 225.000 kr., at der er lempelser.

Er det den konservative politik for lavindkomsterne i det her samfund? Det er det åbentbart, så ved folk da det.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hvis der nu er 90 mandater bag ved en borgerlig regering efter næste valg, gennemfører vi tværfaglige a-kasser. Så bliver der mulighed for konkurrence på det område, og det vil altså betyde, at også fagforeningerne må prøve på at indstille sig på, at der er noget, der hedder konkurrence her i livet. Og vi ved jo, at når vi får konkurrence, jamen så betyder det, at vi får varen billigere.

Det vil sige, at fagforeningen også må prøve at se på udgiftssiden. Og jeg har stadig væk